

Nadere bepalingen omtrent vrijdom van invoerrecht voor natrium-acetaat en calcium-acetaat.

(234. 1.)

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet houdende nadere bepalingen omtrent vrijdom van invoerrecht voor natrium-acetaat en calcium-acetaat.

De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Raben-Steinfeld, den 20sten Mei 1901.

WILHELMINA.

(234. 2.)

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is nadere bepalingen vast te stellen omtrent vrijdom van invoerrecht voor natrium-acetaat en calcium-acetaat;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Artikel 2 der wet van 4 Mei 1889 (*Staatsblad* n°. 45) wordt ingetrokken.

Artikel 2.

Wij behouden Ons voor om bij algemeenen maatregel van bestuur, onder de noodige voorzieningen, vrijdom van invoerrecht te verleen voor natrium-acetaat en voor calcium-acetaat, dat gebezigd wordt voor de vervaardiging van azijn of van aceton.

Artikel 3.

Deze wet treedt in werking den 1sten Juli 1901.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven, den

De Minister van Financiën,

Handelingen der Staten-Generaal. Bijlagen. 1900—1901.

(234. 3.)

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Bij de wet van 4 Mei 1889 (*Staatsblad* n°. 45) werden voor natrium-acetaat en calcium-acetaat invoerrechten vastgesteld, in verhouding tot die voor azijn. Daarnevens werd bepaald dat, onder de noodige voorzieningen, vrijdom van belasting kon worden toegestaan voor natrium-acetaat en calcium-acetaat, ongeschikt om daaruit azijn voor huiselijk gebruik te maken. De wetgever ging daarbij uit van het denkbeeld dat sommige soorten dezer acetaten uit zich zelf zoo onzuiver zijn, dat zij tot het vervaardigen van azijn tot gewoon gebruik niet kunnen dienen en dat zelfs de meer zuivere soorten, door vermenging met caramel, houtskoolpoeder of eene andere stof, voor dat doel ongeschikt werden. Men zag er daarom geen gevaar in die onzuivere of vermengde acetaten vrij van rechten ten invoer toe te laten.

Krachtens art. 2 dier wet in verband met art. 7 der wet van 27 Juni 1876 (*Staatsblad* n°. 30), werden bij Koninklijk besluit van 12 Mei 1889 (*Staatsblad* n°. 64), tot regeling van die vrije toelating, de noodige voorzieningen getroffen. Van invoerrecht werden daarbij vrijgesteld: 1°. calcium-acetaat en waterhoudend natrium-acetaat, donkerder van kleur dan de standmonsters door den Minister van Financiën vast te stellen; 2°. dezelfde acetaten ook lichter van kleur, alsmede watervrij natrium-acetaat, mits deze overeenkomstig de voorschriften van den Minister met eene andere stof werden vermengd. Van den vrijdom voor calcium-acetaat werd gebruik gemaakt als hulpmiddel bij de werkzaamheden in loodwitfabrieken en in ververijen en drukkerijen van manufacturen, van dien voor natrium-acetaat, tot het verwarmen van spoorwegrijtuigen.

In 1896 werd ontdekt, dat in eene fabriek van chemische producten hier te lande uit calcium-acetaat, dat met vrijdom van invoerrecht was ingevoerd, heimelijk azijn werd vervaardigd. Hieruit bleek dat de voorzieningen getroffen bij of krachtens het voormeld besluit van 12 Mei 1889 niet afdoende waren en dat de wetenschap het middel had gevonden om ook van donker gekleurde acetaten azijn af te scheiden.

Ten einde dat misbruik te voorkomen en de schatkist voor verdere schade te bewaren, werd dat besluit ingetrokken en vervangen door dat van 20 Juni 1898 (*Staatsblad* n°. 146). Volgens dat besluit worden de orzuivere of donker gekleurde acetaten niet meer tot ieders vrije beschikking gelaten, maar wordt de vrijdom enkel verleend voor natrium-acetaat en calcium-acetaat, benodigd als hulpmiddel bij de werkzaamheden in ververijen en drukkerijen van manufacturen. Het was toch inmiddels gebleken, dat die acetaten in loodwitfabrieken en tot verwarming van spoorwegrijtuigen niet meer werden gebezigd. De vrijdom wordt voor iedere fabriek beperkt tot een door den Minister te bepalen jaarlijksche hoeveelheid en de acetaten worden bij den inslag door ambtenaren der invoerrechten vermengd met de door den Minister te bepalen stoffen. De vermenging geschiedt gewoonlijk met boterzure natron, een chemisch product, dat de afscheiding van azijn wel technisch niet onmogelijk, maar niet loonend maakt.

Door deze regeling is de vervaardiging van azijn uit acetaten, onverschillig of daarvan al dan niet invoerrecht is betaald, voor goed belet. Immers, wilde men azijn maken uit acetaat, waarvan het invoerrecht was betaald, dan nog zou boven dat hooge recht, de accijns van azijn verschuldigd zijn, waarvan het bedrag ware te bepalen bij algemeenen maatregel van bestuur, overeenkomstig het tweede lid van art. 3 der wet van 25 Juli 1871 (*Staatsblad* n°. 92).

Door de thans geldende voorschriften zijn dus de belangen